

DE HEBREEUWSE BRIEVEN

Door: J. Michael Schroeder

Er is alleen gebruik gemaakt van de Statenvertaling 1946.

Het merendeel van de Christenheid beweert dat de Hebreeuwse brieven, *Hebreeën tot en met Openbaring*, geschreven zijn aan de gemeente, het Lichaam van Christus, van de huidige bedeling. Terwijl de principes van God horizontaal door geheel de Schrift lopen, is de “leer”, van bedeling tot bedeling, niet dezelfde. Dit is zeker waar betreffende deze brieven en de aan Paulus gegeven openbaringen welke worden gevonden in *Romeinen tot en met Filemon*. Om er zeker van te zijn dat deze twee afzonderlijke boodschappen niet zullen worden vermengd geeft de apostel, in de brief aan Timotheüs, de instructie om het Woord der waarheid recht te snijden (2Tim.2:15). Paulus ging er inderdaad uitvoerig op in om erop te wijzen dat hij een boodschap had die verschilde van die van de twaalf discipelen en hetgeen hun was opgedragen. De “leer” van de twaalfen wordt gevonden in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en dat past bij de leer in de Hebreeuwse brieven. Waarom? Omdat het dezelfde groep mensen is aan wie deze instructies zijn geschreven. Laten we een vergelijking maken en gebruik maken van:

Wie zijn de geadresseerden, door wie, en wie is de ontvanger van de boodschap?

“Matth.10:1,5,6: 1: En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende, heeft Hij hun macht gegeven over de onreine geesten, om dezelve uit te werpen, en om alle ziekte en alle kwaal te genezen.

5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.

6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.

“Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels.

De geadresseerde in deze passage is, middels de twaalf discipelen en door Jezus Christus, Israël. In hoofdstuk 1 van de brief aan de Hebreeën zijn het dezelfde mensen tot wie wordt gesproken:

“Hebr.1:1: God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaders gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;

In de context zijn de “vaders” de Joodse aartsvaders, Abraham, Izak en Jacob. Het eerste gedeelte van vers 1 in de brief vertelt ons wie hier spreekt en het tweede gedeelte van vers 1 vertelt ons door wie hij spreekt.

Waar sprak Hij, de Zoon van God? Hij sprak terwijl Hij op aarde was! Vanwaar sprak Hij tot de apostel Paulus? Vanuit de hemel! Wie is “ons?”. Dat is Israël!

Velen binnen de Christenheid verkiezen Paulus als de auteur van de brief aan de Hebreeën. C.I. Scofield schrijft in zijn voorwoord over deze brief:

“Het auteurschap van de brief aan de Hebreeën is vanaf het prille begin een punt van twist geweest. Het boek is naamloos, maar de verwijzing in 2Petrus 3:15 lijkt afdoende dat Paulus

de schrijver is geweest, *“En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid; gelijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft”*.

Met alle respect voor Dr. Scofield: er zijn op zijn minst twee redenen aan te voeren waarom hij het niet is geweest:

1)-Paulus heeft gezegd dat zijn naam in iedere begroeting van de brieven zou staan die hij heeft geschreven. Zie 2Thess.3:17: *“De groetenis met mijn hand, van Paulus; hetwelk is een teken in iederen zendbrief; alzo schrijf ik”*.

2)-De “leer” in de brief aan de Hebreëen is uiterst wettisch en aldus in tegenstelling tot de “leer” in de dertien brieven van Paulus.

U zult zien dat Paulus zijn naam in de begroeting staat van al zijn dertien brieven. Hierdoor weten we absoluut zeker dat deze brieven van Paulus zijn. We hebben, betreffende de brief aan de Hebreëen, niet zo’n absoluut bewijs. Omdat er gedeelten in de brief aan de Hebreëen overeenkomst vertonen met de schrijfstijl van Paulus, en met verwijzingen naar mensen die Paulus kende, bewijst dat tenslotte niet dat hij de brief heeft geschreven. Speculeren is iets wat wij proberen te vermijden in onze zoektocht naar de waarheid, laten we het hier dus ook niet doen.

Aangaande de brieven van Petrus, Jacobus en Johannes? Aan wie zijn die brieven geschreven?

“1Petr.1:1: Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie, Kappadocie, Azie en Bithynie,

“1Petr.2:9-12: 9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

10 Gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu ontfermd zijt geworden.

11 Geliefden, ik vermaan u als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel;

12 En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die zij in u zien, God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking.

“Jacobus 1:1: Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere Jezus Christus; aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn: zaligheid.

“1Joh.2:1: Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt. En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige;

“Op.1:1: De openbaring van Jezus Christus, die God hem gegeven heeft, om Zijn dienstknechten te tonen de dingen, die haast geschieden moeten; en die Hij door Zijn engel gezonden, en Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven heeft;

“Op.1:4: Johannes aan de zeven Gemeenten, die in Azie zijn: genade zij u en vrede van Hem, Die is, en Die was, en Die komen zal; en van de zeven geesten, die voor Zijn troon zijn;

“Op.1:6: En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Deze teksten benadrukken duidelijk wie de schrijvers zijn van deze brieven en aan wie ze zijn geschreven. De "wie" in de eerste brief van Petrus worden geïdentificeerd in vers 1 als “de vreemdelingen die verstrooid zijn” in de regio’s van Klein Azië alwaar het Paulus, in Handelingen 16, door de Heilige Geest verboden was heen te gaan om te prediken:

*“Hand.16:6-7: 6 En als zij Frygie, en het land van Galatie doorgereisd hadden, werden zij van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in Azie te spreken.
7 En aan Mysie gekomen zijnde, poogden zij naar Bithynie te reizen; en de Geest liet het hun niet toe.*

Dit waren de Koninkrijk heiligen die, in Handelingen 8, verstrooid waren en het waren allen Joden. In 1Petrus 2 bevestigt Petrus dat als hij naar hen verwijst als “een koninklijk priesterdom, een heilig volk...vreemdelingen en inwoners....onder de Heidenen”. Het “koninklijk priesterdom” is de vervulling van Exodes 19:6** waar het gehele volk bestaat uit priesters. Onder het Oude Verbond was het alleen de stam Levi die als zodanig, priesters, werden onderscheiden. We vinden dat “volk” in Matth.21:43*** alwaar de Heer er naar verwijst. Ze worden vreemdelingen genoemd omdat ze verstrooid zijn onder de Heidenen, en dat zegt ons dat de Heidenen geen deel uitmaken van de groep waarnaar Petrus verwijst.

***”Ex.19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israels spreken zult.*

****”Matth.21:43: Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.*

Jacobus maakt hun identiteit nog duidelijker door hen te identificeren als “de twaalf stammen”. Johannes verwijst naar hen als “mijn kinderen”

(Opmerking: de King James Bible noemt hen in 1Joh.1:1: “My little children” ~ “mijn kleine kinderen”).

Dat zou hen dan bevestigen als de “kleine kudde” (Lukas 12:32) geroepen uit de “kinderen” Israëls. En in de Openbaring aan Johannes zien we hen opnieuw, “koningen en priesters (koninklijk priesterdom) waar ze worden gevonden in “de zeven gemeenten die in Azië zijn”.

Waar wordt het Lichaam van Christus, genoemd in de dertien brieven van Paulus, gevonden in deze brieven? Wordt er naar het verborgen lichaam ooit verwezen als een “volk” of als een “priesterdom”, of als “koningen en priesters?”.

DE LEER VAN BEHOUDENIS DOOR HET GELOOF

Als de “wie” en “aan wie” niet genoeg overtuigen, de “wat”, of de leer, van deze brieven is dat wel. De eerste en meest belangrijke van alle leer is de behoudenis (redding). Wat zijn de

voorwaarden, ter behoudenis, in de Hebreeuwse brieven? Precies dezelfde als ze waren in Mattheüs. Markus, Lukas en Johannes, namelijk: “**Math.24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden**”. Zie naar 1Petrus 1:1, 5, 7, 9, 10 en 13:

*“1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie, Kappadocie, Azie en Bithynie,
5 Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.
7 Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaet en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;
9 Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen.
10 Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied;
13 Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus”.*

De nadruk in de verzen 5, 7 en 9 is op geloof, en het is duidelijk hun geloof dat ze laten zien door hun werken, Hand.10:34-35: “34 En Petrus, den mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is;
35 Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, is Hem aangenaam.

Behoudenis en genade is voor deze heiligen van de verdrukking, volgens de verzen 9, 10 en 13, het einde of (resultaat) van een getrouw leven, en wordt niet eerder verkregen dan bij de terugkomst van de Heer, en dat is hetzelfde wat Petrus 25 jaar eerder tot hen predikte in Hand.3:19-21:

*“19 Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,
20 En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;
21 Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw”.*

Hier wordt duidelijk gezegd dat hun zonden niet zijn vergeven op het moment van hun bekering, dat zal niet eerder plaats vinden dan wanneer de Heer terug komt tot wederoprichting van “**alle dingen**” (vers 21), dat wil zeggen *als* ze “**volharden tot het einde**” (Matth.10:22; 24:13). Gezien de context is dat inclusief het houden van de wet. 1Joh. Bevestigt dat:

*“1Joh.2:3-5: 3 En hieraan kennen wij, dat wij Hem gekend hebben, zo wij Zijn geboden bewaren.
4 Die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in dien is de waarheid niet;
5 Maar zo wie Zijn Woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden; hieraan kennen wij, dat wij in Hem zijn.*

*“1Joh.3:4-8: 4 Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid.
5 En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in Hem.*

6 Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet; een iegelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend.

7 Kinderkens, dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is.

8 Die de zonde doet, is uit den duivel; want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.

“1Joh.3:22-24: 22 En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, dewijl wij Zijn geboden bewaren, en doen, hetgeen behagelijk is voor Hem.

23 En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft.

24 En die Zijn geboden bewaart, blijft in Hem, en Hij in denzelven. En hieraan kennen wij, dat Hij in ons blijft, namelijk uit den Geest, Dien Hij ons gegeven heeft.

1Joh.5:2-3: 2 Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijn geboden bewaren.

3 Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren; en Zijn geboden zijn niet zwaar.

Deze verzen bevestigen duidelijk dat deze leer is gebaseerd op het houden van de geboden en rechtvaardigheid werken. De brief aan de Hebreëen en de brief van Jacobus komen geheel overeen:

“Hebr.6:4-6: 4 Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn,

5 En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw,

6 En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken.

“Hebr.6:11: Maar wij begeren, dat een iegelijk van u dezelfde naarstigheid bewijze, tot de volle verzekerdheid der hoop, **tot het einde toe**;

“Hebr.10:26-27: 26 Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden;

27 Maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden.

“Jac.1:22-25: 22 En zijt daders des Woords, en niet alleen hoorders, uzelfen met valse overlegging bedriegende.

23 Want zo iemand een hoorder is des Woords, en niet een dader, die is een man gelijk, welke zijn aangeboren aangezicht bemerkt in een spiegel;

24 Want hij heeft zichzelf bemerkt, en is weggegaan, en heeft terstond vergeten, hoedanig hij was.

25 Maar die inziet in de volmaakte wet, die der vrijheid is, en daarbij blijft, deze, geen vergetelijk hoorder geworden zijnde, maar een dader des werks, deze, zeg ik, zal gelukkig zijn in dit zijn doen.

“Jac.2:10: Want wie de gehele wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle.

“Jac.2:24: Ziet gij dan nu, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof?

De leer in de evangelieën komt hier geheel mee overeen:

“Matth.5:19: Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen.

“Matth.7:20: Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen.

“Matth.19:17: En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Een, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden.

“Joh.14:15: Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden.

“Joh.14:21: Die Mijn geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelven aan hem openbaren.

“Joh.15:10: Indien gij Mijn geboden bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven; gelijkterwijs Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb, en blijf in Zijn liefde.

Als we de leer van behoudenis, in de Hebreeuwse brieven, samenvatten, dan vinden we dat degenen die er mee verbonden zijn in alle dingen, die opgedragen zijn, moeten volharden en ze moeten dat laten zien door hun werken.

Wat zijn de dingen die hen geboden zijn om te doen?

- 1)-Zonden belijden, bekering van zonden, en met water gedoopt worden.
- 2)-Alles verkopen en alle dingen gemeenschappelijk hebben.
- 3)-De wet houden.
- 4)-Vastberaden volharden (tot het einde) in de leer der apostelen (Matth.5 t/m 10; Hand.2:42).

Als aan dit alles is voldaan dan zullen ze hun behoudenis verkrijgen. Met andere woorden, ze zullen behouden worden als resultaat van een getrouw geleefd leven. Niemand die heden ten dage in deze wereld leeft, of heeft geleefd in de afgelopen 1900+ jaren, kon ooit in aanmerking komen om volgens dit programma behouden te worden. Iemand zou kunnen vragen: “Hoe kan iemand ooit voldoen aan zulke vereisten?”. Deze heiligen in de verdrukking zijn in staat gesteld om deze dingen te doen omdat ze daartoe gemachtigd zijn:

“Joh.1:12: Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;

“Matth.10:1: En Zijn twaalf discipelen tot Zich geroepen hebbende, heeft Hij hun macht gegeven over de onreine geesten, om dezelve uit te werpen, en om alle ziekte en alle kwaal te genezen.

“Hand.1:8: Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.

“1Petr.1:5: Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.

DE HEILIGEN VAN DE VERDRUKKING ZIJN “WEDEROM GEBOREN”.

De functionerende kracht waarover hier wordt gesproken is een bovennatuurlijke zalving door de Heilige Geest, het resultaat van het “wederom geboren” worden of “geboren worden uit God” dat hen in staat stelt te voldoen aan hetgeen God uiteengezet heeft voor hen om te doen. Dit is precies waarom de Heer aan Nicodemus vertelde dat “*Gijlieden moet wederom geboren worden*” (Joh.3:7). Uit de context volgt dat, als iemand niet waarlijk wederom geboren is, er geen machtiging zal zijn en dus geen werken en geen ingang in het Koninkrijk Gods (vers 5). De Hebreeuwse brieven laten ons zien wat deze kracht tot gevolg heeft:

“Hebr.8:10-11: Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israels maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

11 En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken de Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen. (Zie ook Jeremia 31:31-34 voor de overeenkomst met het Oude Testament).

“1Petr.1:22-23: Hebbende dan uw zielen gereinigd in de gehoorzaamheid der waarheid, door den Geest, tot ongeveinsde broederlijke liefde, zo hebt elkander vuriglijk lief uit een rein hart;

23 Gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

“1Joh.2:20: Doch gij hebt de zalving van den Heilige, en gij weet alle dingen.

“1Joh.2:27: En de zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar gelijk dezelfde zalving u leert van alle dingen, zo is zij ook waarachtig, en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven.

“1Joh.3:9: Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

*“1Joh.5:18: Wij weten, dat een iegelijk, die uit God geboren is, niet zondigt; maar die uit God geboren is, bewaart zichzelf, en de boze vat hem niet.**

*Dit moet gezien worden vanuit 1Joh.5:16, waar wordt gezegd: “*Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een zonde niet tot den dood, die zal God bidden en Hij zal hem het leven geven,...*”. Uit dit vers is het duidelijk dat Johannes niet, in hoofdstuk 3 en 5, zegt dat deze heiligen nimmer zullen zondigen. Als we dit in verbinding brengen met Hebr.10:26, waar wordt gezegd: “*Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden;* dan kunnen we de conclusie trekken dat een zonde “*tot de dood*” overeenkomt met “*willens zondigen*”. Een opzettelijke zonde, volgens Webster, zal een ontwerp en een doel hebben. Het zou worden beraamd, gepland of ook wel met voorbedachten rade. Er is geen twijfel mogelijk met betrekking tot voorkennis van de verkeerde handeling. Rekening houdend met de gehele leer aangaande het programma van het koninkrijk, en met hen die er deel van uitmaken, mogen we concluderen dat de ware bekeerlingen in het geloof blijven (ze vallen niet af), en zullen de vruchten voortbrengen van iemand die zich werkelijk heeft bekeerd, ondanks het feit dat hij, zijn weg gaande, soms struikelt (Matth.7:16-20; Hand.2:42; 1Petr.1:9; 1Joh.2:19). Als ze struikelen dan moeten ze zich beroepen op Jac.5:16; 1Joh.1:9. Dit kan niet worden toegepast op het Lichaam van Christus in de huidige bedeling. Er is nu niet zoiets als “een zonde tot de dood” omdat de wet uit de weg is genomen en “*want waar geen wet is, daar is ook geen overtreding*” Rom.4:15; 6:14).

Terwijl de wet in de bedeling van het koninkrijk beslist in werking is aangaande zonde en straf op de zonde, zo is het even beslist dat de wet niet in werking is in de bedeling der genade. Dingen die verschillen zijn niet hetzelfde.

Deze zalving is een gevolg van het “uit God geboren worden” en de gave is dat de wet in hun harten wordt geschreven; daarom zijn ze in staat om te voldoen aan de eisen, en het houden, van de wet. De vraag is of dit kan worden toegepast op het Lichaam van Christus in de huidige bedeling. De apostel Paulus spreekt nergens over iemand in het Lichaam van Christus die ook over deze krachten beschikt. Als het wel zo was waarom dan de opdracht aangaande: “benaarstig u” (KJV-vertaling: “Study”) (2Tim.2:15)? En waarom worden ons leraren gegeven (Ef.4:11)? Dingen die verschillen kunnen niet hetzelfde zijn. Wij zijn “behouden, of gered, omdat we niet wederom geboren zijn. Zij moeten wederom geboren worden omdat ze niet behouden, of gered, zijn. Wij krijgen de toepassing van het bloed van Christus in het begin (Rom.5:11**). Zij krijgen het aan het einde (1Petr.1:7, 9, 13***). **Daarom is onze behoudenis aan het begin van ons geloof en bij hen is het aan het einde. Hetzelfde bloed red beide maar het wordt op verschillende tijden toegepast.**

**”Rom.5:11: *En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.*

***”1Petr.1:7: *Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;*

“1Petr.1:9: *Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen.*

“1Petr.1:13: *Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.*

DE DUIZENDJARIGE REGERING VAN CHRISTUS: **DE OPRICHTING VAN HET DUIZENDJARIG KONINKRIJK.**

Aan het einde van de zeven jaar durende verdrukking komt de Heere Jezus Christus, volgens Zacharias 14, terug naar de aarde om de vijanden van Israël te verslaan en om het Koninkrijk op te richten.

“Zach.14:1-21: *1 Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruzalem!*

2 Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden.

3 En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds.

4 En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeen gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, zodat er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelve naar het zuiden.

5 Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen (want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal), en gij zult vlieden, gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in de dagen van

Uzzia, den koning van Juda; den zal de HEERE, mijn God, komen, en al de heiligen met U, o HEERE!

6 En het zal te dien dage geschieden, dat er niet zal zijn het kostelijke licht, en de dikke duisternis.

7 Maar het zal een enige dag zijn, die den HEERE bekend zal zijn; het zal noch dag, noch nacht zijn; en het zal geschieden, ten tijde des avonds, dat het licht zal wezen.

8 Ook zal het te dien dage geschieden, dat er levende wateren uit Jeruzalem vlieten zullen, de helft van die naar de oostzee, en de helft van die naar de achterste zee aan; zij zullen des zomers en des winters zijn.

9 En de HEERE zal tot Koning over de ganse aarde zijn; te dien dage zal de HEERE een zijn, en Zijn Naam een.

10 Dit ganse land zal rondom als een vlak veld gemaakt worden, van Geba tot Rimmon toe, zuidwaarts van Jeruzalem; en zij zal verhoogd en bewoond worden in haar plaats; van de poort van Benjamin af, tot aan de plaats van de eerste poort, tot aan de Hoekpoort toe; en van den toren van Hananeel, tot aan des konings wijnbakken toe.

11 En zij zullen daarin wonen, en er zal geen verbanning meer zijn; want Jeruzalem zal zeker wonen.

12 En dit zal de plage zijn, waarmede de HEERE al de volken plagen zal, die tegen Jeruzalem krijg gevoerd zullen hebben: Hij zal een iegelijks vlees, daar hij op zijn voeten staat, doen uitteren; en een iegelijks ogen zullen uitteren in hun hollen; een eens iegelijks tong zal in hun mond uitteren.

13 Ook zal het te dien dage geschieden, dat er een groot gedruis van den HEERE onder hen zal wezen, zodat zij een ieder zijns naasten hand zullen aangrijpen, een eens ieders hand zal tegen de hand zijns naasten opgaan.

14 En ook zal Juda te Jeruzalem strijden; en het vermogen aller heidenen rondom zal verzameld worden, goud en zilver, en klederen in grote menigte.

15 Alzo zal ook de plage der paarden, der muildieren, der kemelen, en der ezelen, en aller beesten zijn, die in diezelve heirlegers geweest zullen zijn, gelijk gener plage geweest is.

16 En het zal geschieden, dat al de overgeblevenen van alle heidenen, die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden den Koning, den HEERE der heirscharen, en om te vieren het feest der loofhutten.

17 En het zal geschieden, zo wie van de geslachten der aarde niet zal optrekken naar Jeruzalem, om den Koning, den HEERE der heirscharen, te aanbidden, zo zal er over henlieden geen regen wezen.

18 En indien het geslacht der Egyptenaren, over dewelke de regen niet is, niet zal optrekken noch komen, zo zal die plage over hen zijn, met dewelke de HEERE die heidenen plagen zal, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest der loofhutten.

19 Dit zal de zonde der Egyptenaren zijn, mitsgaders de zonde aller heidenen, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest der loofhutten.

20 Te dien dage zal op de bellen der paarden staan: De HEILIGHEID DES HEEREN. En de potten in het huis des HEEREN zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar;

21 Ja, al de potten in Jeruzalem en in Juda zullen den HEERE der heirscharen heilig zijn, zodat allen, die offeren willen, zullen komen, en van dezelve nemen, en in dezelve koken; en er zal geen Kanaaniet meer zijn, in het huis des HEEREN der heirscharen, te dien dage.

De Nieuw Testamentische profetie van deze toekomstige periode wordt gevonden in Openbaring 19 en 20:

“Op.19:11-21: 11 En na dezen hoorde ik als een grote stem ener grote schare in den hemel, zeggende: Halleluja, de zaligheid, en de heerlijkheid, en de eer, en de kracht zij den Heere, onzen God.

2 Want Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig; dewijl Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde verdorven heeft met haar hoererij, en Hij het bloed Zijner dienaren van haar hand gewroken heeft.

3 En zij zeiden ten tweeden maal: Halleluja! En haar rook gaat op in alle eeuwigheid.

4 En de vier en twintig ouderlingen, en de vier dieren vielen neder, en aanbaden God, Die op den troon zat, zeggende: Amen, Halleluja!

5 En een stem kwam uit den troon, zeggende: Looft onzen God, gij al Zijn dienstknechten, en gij, die Hem vreest, beiden klein en groot!

6 En ik hoorde als een stem ener grote schare, en als een stem veler wateren, en als een stem van sterke donderslagen, zeggende: Halleluja, want de Heere, de almachtige God, heeft als Koning geheerst.

7 Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelve bereid.

8 En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen.

9 En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.

10 En ik viel neder voor zijn voeten, om hem te aanbidden, en hij zeide tot mij: Zie, dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben; aanbid God. Want de getuigenis van Jezus is de geest der profetie.

11 En ik zag den hemel geopend; en ziet, een wit paard, en Die op hetzelfde zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid.

12 En Zijn ogen waren als een vlam vuurs, en op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden; en Hij had een naam geschreven, die niemand wist, dan Hijzelf.

13 En Hij was bekleed met een kleet, dat met bloed geverfd was; en Zijn naam wordt genoemd het Woord Gods. (Zie ook Joh.1: 1 en 14).

14 En de heirlegers in den hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed met wit en rein fijn lijnwaad.

15 En uit Zijn mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenen slaan zou. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren roede; en Hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en der gramschap des almachtigen Gods.

16 En Hij heeft op Zijn kleet en op Zijn dij dezen Naam geschreven: Koning der koningen, en Heere der heren.

17 En ik zag een engel, staande in de zon; en hij riep met een grote stem, zeggende tot al de vogelen, die in het midden des hemels vlogen: Komt herwaarts, en vergadert u tot het avondmaal des groten Gods;

18 Opdat gij eet het vlees der koningen, en het vlees der oversten over duizend, en het vlees der sterken, en het vlees der paarden en dergenen, die daarop zitten; en het vlees van alle vrijen en dienstknechten, en kleinen en groten.

19 En ik zag het beest, en de koningen der aarde, en hun heirlegers vergaderd, om krijg te voeren tegen Hem, Die op het paard zat, en tegen Zijn heirlegers.

20 En het beest werd gegrepen, en met hetzelfde de valse profeet, die de tekenen in de tegenwoordigheid van hetzelfde gedaan had, door welke hij verleid had, die het merkteken van het beest ontvangen hadden, en die deszelfs beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in den poel des vuurs, die met sulfer brandt.

21 En de overigen werden gedood met het zwaard Desgenen, Die op het paard zat, hetwelk uit Zijn mond ging; en al de vogelen werden verzadigd van hun vlees.

“Op.20:1-6: 1 En ik zag een engel afkomen uit den hemel, hebbende den sleutel des afgronds, en een grote keten in zijn hand;

2 En hij greep den draak, den oude slang, welke is de duivel en satanas, en bond hem duizend jaren;

3 En wierp hem in den afgrond, en sloot hem daarin, en verzegelde dien boven hem, opdat hij de volken niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren zouden geëindigd zijn. En daarna moet hij een kleinen tijd ontbonden worden.

4 En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld niet aanbeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren.

5 Maar de overigen der doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren. Deze is de eerste opstanding.

6 Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.

Laat ons, voordat we verdergaan met deze grote gebeurtenis, enige feiten bevestigen uit deze passages:

1)-“Zach.14:1: Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruzalem!” dat is de duizend jarige regering van Op.20:4.

Zie ook 2Petr.3:8: *Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat een dag bij den Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als een dag”.*

2)-Deze regering, volgens Zach.14:9, zal op de aarde zijn.

3)-Volgens Zach.14:6-7 zal er gedurende die periode geen duisternis (nacht) zijn.

4)-De Heer zal degenen verslagen die tegen Jeruzalem hebben gevochten (Zach.14:12-13) en daarom:

5)-Jeruzalem zal een veilige plaats zijn om te wonen (Zach.14:11).

6)-Het vermogen van alle Heiden volken zal in het bezit van Israël komen (Zach.14:14) (zie eveneens Jesaja 60).

7)-Alle volken zullen jaarlijks optrekken naar Jeruzalem om het loofhuttenfeest te vieren. (Zach.14:16).

8)-De volken zullen met een ijzeren staf geregeerd worden gedurende deze periode (Op.19:15), dat wil zeggen: ze zullen onder de wet zijn.

9)-Satan zal gebonden (krachteloos) zijn gedurende deze periode (Op.20:1-2).

10)-De “tronen” van Op.20:4 behoren tot de 12 discipelen die de twaalf stammen zullen oordelen (zie Matth.19:28), welke zijn de 144000 gemartelde heiligen uit de verdrukking die hebben geweigerd het getal van het beest te nemen. Zie:

“Op.6:9: En toen Het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het Woord Gods, en om de getuigenis, die zij hadden

“Op.7:4: En ik hoorde het getal dergenen, die verzegeld waren: honderd vier en veertig duizend waren verzegeld uit alle geslachten der kinderen Israels.

En zo is er nog veel meer op te noemen maar het is voldoende om te zeggen dat het meer dan genoeg is om een drietal conclusies te trekken:

1)-Dit alles gebeurt momenteel niet, wij bevinden ons niet in dat koninkrijk en ook regeert Jezus Christus niet over de aarde “met een ijzeren staf”. Dat zou, voor hen die weinig kennis hebben van de Bijbel, toch duidelijk moeten zijn; en toch zijn er velen binnen het religieus systeem die leren dat wij nu in dat “koninkrijk” leven, en dat Christus regeert over de aarde.

2)-Dit Koninkrijk is niet de erfenis van de gemeente, het Lichaam van Christus. Ook is het Lichaam niet het Nieuw Testamentische Israël en ook heersen ze, het N.T Israël, niet over de Heiden volken. De “gemeenschap der verborgenheid” van Ef.3:9 is iets dat geheel nieuw is; de “nieuwe mens” Ef.2:15 met zijn eigen hemelse beloften en zijn eigen hemelse erfenis en is niet verbonden met de bovenstaande twee groepen.

3)-Het feit dat de “*verborgenheid der ongerechtigheid*” in de wereld aan het werk is sinds het schrijven van Paulus zijn brieven (2Thess.2:7), “*naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid.....de god dezer eeuw*”. (Ef.2:2; 2Kor.4:4), is het duidelijk dat Satan nu niet gebonden is zoals dat het geval zal zijn ten tijde van de duizendjarige regering van Christus op de aarde (Op.20:2). Zie:

“Jes.60:9-12: 9 Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de schepen van Tarsis vooreerst, om uw kinderen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot den Naam des HEEREN uws Gods, en tot den Heilige Israels, dewijl Hij u heerlijk gemaakt heeft.

10 En de vreemden zullen uw muren bouwen, en hun koningen zullen u dienen; want in Mijn verbolgenheid heb Ik u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd.

11 En uw poorten zullen steeds openstaan, zij zullen des daags of des nachts niet toegesloten worden; opdat men tot u inbrenge het heir der heidenen, en hun koningen tot u geleid worden.

12 Want het volk en het koninkrijk, welke u niet zullen dienen, die zullen vergaan; en die volken zullen gans verwoest worden.

Als Jezus Christus tegenwoordig niet heerst over de aarde, wat doet Hij dan momenteel, en waar is Hij?

“1Tim.6:14-16: 14 Dat gij dit gebod houdt, onbevlekt en onberispelijk, tot op de verschijning van onzen Heere Jezus Christus;

15 Welke te Zijner tijd vertonen zal de zalige en alleen machtige Heere, de Koning der koningen, en Heere der heren;

16 Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen mens gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht. Amen.

De verschijning, in vers 14, is de Opname van het Lichaam; vers 15 omschrijft Zijn toekomstige positie/regering op de aarde. Vers 16 vertelt ons waar Hij momenteel is: afwezig, wonende in een ontoegankelijk licht en wachtende op de voltooiing van Zijn Lichaam op aarde. Wat Hij niet doet is tussenbeide komen in de aangelegenheden van deze wereld.

Degenen van ons die behouden (of gered) zijn, in Zijn Lichaam, zijn hier op aarde als gezanten (ambassadeurs) (2Kor.5:20). Wij zijn hier op aarde Zijn vertegenwoordigers, belast met het verkondigen van de boodschap die Hij ons heeft gegeven om te verkondigen, namelijk: “het evangelie van Christus”, niet: “Uw koninkrijk kome....” (Matth.6:10). Wanneer het Lichaam van Christus van deze aarde is verwijderd, door de Opname, zal de profetische klok weer gaan tikken en de weg voor de terugkomst van de Heer naar de aarde zal geopend worden om het geprofeteerde koninkrijk der hemelen op te richten.

DE HEMELSE STAD: DE BRUID VAN CHRISTUS

“Op.21:1-2: 1 En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.

*2 En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor **haar** man versierd is.*

“Op.21:9-10: 9 En tot mij kwam een van de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden, welke vol geweest waren van de zeven laatste plagen, en sprak met mij, zeggende: Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams.

10 En hij voerde mij weg in den geest op een groten en hogen berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God.

Zoals het religieuze systeem zich het koninkrijk opeist als hun erfenis zo willen ze het Lichaam van Christus de “bruid” maken. Ef.5:25, schrijft de getrouwde mannen voor dat ze hun vrouwen lief moeten hebben zoals Christus de gemeente lief heeft gehad; het voorgaande wordt vaak als bewijs gebruikt dat de bruid het Lichaam is. Kunnen de stad en het Lichaam van Christus één en dezelfde zijn? Dat kan dus niet! Bovendien geven de bovengenoemde passages duidelijk de stad als bruid aan, de nu volgende overweging maakt het nog duidelijker:

*“Op.21:11-21: 11 En zij had de heerlijkheid Gods, en **haar** licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal.*

*12 En **zij** had een groten en hogen muur, en had twaalf poorten, en in de poorten twaalf engelen, en namen daarop geschreven, welken zijn de namen der twaalf geslachten der kinderen Israels.*

13 Van het oosten waren drie poorten, van het noorden drie poorten, van het zuiden drie poorten, van het westen drie poorten.

14 En de muur der stad had twaalf fondamenten, en in dezelve de namen der twaalf apostelen des Lams.

15 En hij die met mij sprak, had een gouden rietstok, opdat hij de stad zou meten, en haar poorten, en haar muur.

16 En de stad lag vierkant, en haar lengte was zo groot als haar breedte. En hij mat de stad met den rietstok op twaalf duizend stadien; de lengte, en de breedte, en de hoogte derzelve waren even gelijk.

17 En hij mat haar muur op honderd vier en veertig ellen, naar de maat eens mensen, welke des engels was.

18 En het gebouw van haar muur Jaspis; en de stad was zuiver goud, zijnde zuiver glas gelijk.

19 En de fondamenten van den muur der stad waren met allerlei kostelijk gesteente versierd. Het eerste fundament was Jaspis, het tweede Saffier, het derde Chalcedon, het vierde Smaragd.

20 *Het vijfde Sardonix, het zesde Sardius, het zevende Chrysoliet, het achtste Beryl, het negende Topaas, het tiende Chrysopraas, het elfde Hyacinth, het twaalfde Amethyst.*

21 *En de twaalf poorten waren twaalf paarden, een iedere poort was elk uit een paarl; en de straat der stad was zuiver goud; gelijk doorluchtig glas.*

Omdat het Lichaam van Christus geen verbinding heeft met Israël (behalve het feit dat we beide dezelfde Verlosser hebben), hoe kan er dan naar het Lichaam van Christus worden verwezen als het “Nieuwe Jeruzalem?”. We kunnen niet het Lichaam van Christus zijn en tegelijkertijd het Nieuwe Jeruzalem. Het Lichaam van Christus, hetwelks een geestelijke entiteit is, heeft geen fysieke kenmerken of parameters; de stad heeft dat wel. In vers 12 wordt gezegd dat de namen van de 12 stammen op de poorten van de stad staan en in vers 14 dat in de 12 fondamente de namen van de 12 apostelen staan. Is dat niet in perfecte harmonie met Matth.19:27-28? Dit is duidelijk een NT erfenis van Israël. Volgens vers 11 is het geslacht van de stad vrouwelijk. Volgens Ef.2:15 is het Lichaam van Christus mannelijk.

Al de volken, de Heidenen, zullen voor Hem vergaderd worden:

“Matth.25:31: 31 En wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op den troon Zijner heerlijkheid.

*32 En voor Hem zullen **al de volken** vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt.*

33 En Hij zal de schapen tot Zijn rechter hand zetten, maar de bokken tot Zijn linker hand.

De “schapen” zijn die Heidenen die Israël hebben geholpen tijdens de grote verdrukking.

Deze Heidenen zijn onderworpen aan Israël, en, volgens Op.22:1-2*, moeten ze daar heengaan om zich te handhaven gedurende de 1000 jaren, dat komt overeen met Zach.14:16-18**. Met andere woorden, deze Heidenen bezitten geen onsterfelijkheid; wij, in het Lichaam van Christus hebben dat, volgens 1Kor.15:53-54***, wel.

**“Op.22:1-2: 1En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods, en des Lams.*

2 In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot genezing der heidenen.

***“Zach.14:16-18: 16 En het zal geschieden, dat al de overgeblevenen van alle heidenen, die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden den Koning, den HEERE der heirscharen, en om te vieren het feest der loofhutten.*

17 En het zal geschieden, zo wie van de geslachten der aarde niet zal optrekken naar Jeruzalem, om den Koning, den HEERE der heirscharen, te aanbidden, zo zal er over henlieden geen regen wezen.

****1Kor.15:53-54: 53 Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen.*

54 En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning.

De Heere Jezus Christus wordt, in Op.22:13****, bevestigd als de Alfa en de Omega (het begin en het einde) en een strenge waarschuwing wordt afgegeven, in de verzen 18 en 19***** van hoofdstuk 22, aan hen die toedoen of afdoen aan het Boek. We zien nu dat de mensen, vanaf het verleden tot het heden, deze waarschuwing vaak genegeerd hebben.

****“Op.22:13 *Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde; de Eerste en de Laatste.*

*****“Op.22:18-19: *18 Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn.*

19 En indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is.